

eri întru veghe

Citim în revista „Innoirea” din Arad, următorul articol de fond:

Peisagiul spiritual al vieții românești, dela semnul ce i'a deschis drumurile de acum două decade, oferă unul examen critic o serie de teme cari se cer descifrate după legile de totdeauna ale dezvoltării unui corp social. Câmpul de explorare, pentru un sociolog, un psiholog sau un economist, cari toți se cer reuniți într'o sinteză pe care numai un concept rezumativ ca cel al artei o poate reda, întrunește, cum este și firesc o serie de contraste cari pentru un ochi neprevenit, rămân disimulate sub aspectul convențional și de flecare zi al vieții.

Pusă în mișcare, sub zodia magică a libertății, viața insului, limitată până acolo la condiții modeste, și aspre chiar, este supusă, sub variațiuni și traectorii miraculoase, la o deplasare de înțeles și cuprins, cum rar se poate aceasta întâmpla unor existențe de parcurs, de obicei, banal și șters.

Și dacă am putea vorbi fără teama de a fi socotiți în polemică cu vremea noastră și cu oamenii ei, am ști chiar indica pe nume, existențele noastre românești, câte, ca într'un roman oarecare, au în urma lor un grafic uimitor al sușului către — o relativă și aceasta — descindere în belșug, în notorietate.

Intre bancherul de azi, ancorat aci din pusta maghiară unde trăia din rezonanța echivocă a numelui său cu două fețe, și între popa dela țară, pitorescă apariție cu țepi aspri de barbă și vestimentul alb al satului, printre holdele de cinstită muncă eri, azi un oarecare burghez din bulevardul Cutare, cu randeuuri ovreești la cafenea, — și, câți mai sunt între aceste două creațiuni de vreme nouă, cu, mai ales, acel tip, amestec de încântare și prețiozitate, de seducție și de „sans-gêne”-ism, care venind pe aceleași căi, este femeia lui, toți oferă câte un caz și cheamă câte-un condelu, sau un penel. Fiecare îi câte o istorie.

Uneori destinele cotidiene se împletesc în banal și nu solicită atenția.

Ci — câte ori vine o mică învățurare de pasiuni individuale, sau un moment colectiv mai grav, toate aceste mici curse de idealuri mărunte, capătă o lumină până la rădă-

(Continuare în pag. IV-a)

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
str. Gr. Alexandrescu Nr. 1
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual. In
județ: 120 lei anual, 500 lei
pt. întreprinderile mijlocii
1000 lei anual pt. marile
întreprinderi

Datoria sindicatului proprietarilor de case

Vorbiad, săptămâna trecută de situația din sânul sindicatului proprietarilor de case, am arătat că în conducerea acestui sindicat, majoritatea o au minoritarii:

Precizarea aceasta ar fi indispus — așa ni s'a spus — pe unii dintre membrii pomenitului sindicat. Nu găsim justificarea „indispoziției” lor deoarece n'am făcut altceva decât să fixăm o stare, de fapt o stare logică determinată de majoritatea membrilor sindicatului. Credem că nu e nimic supărător, numai dacă — și aici? — adevărului îi revine sarcina de a supăra.

Pentru înlăturarea motivului de supărare sau a indispoziției manifestate, credem că sindicatul proprietarilor de case ar trebui să procedeze — de urgență — la completarea registrului său de membrii, prin înscrierea și chemarea acolo a tuturor românilor proprietari de case. Să nu se facă deosebire între proprietar și proprietar. Să fie considerat egal, și la drepturi și la datorii, atât proprietarul celor trei-patru vile clădite în cartierul funcționaresc dinspre Aradul nou, cât și proprietarul de căsuță românul din Micăcâla, Șega, Grădiște, etc. Sindicatul să alege, să meargă din casă în casă pentru a îngloba în rândurile sale zecile de mii de români, proprietari ai câte unei căsuțe, ridicată cu jerfă, cu muncă și cu sudoare; să caute sindicatul și să viziteze pe proprietarii români din centrul orașului, printre cari cunoaștem atâtia cari nu sunt membri și poate habar nu au de existența sindicatului care le apără interesele prin conducerea minoritară...

Datorită faptului că sindicatul cuprinde numai un număr mic de membri, el nici nu are autoritatea necesară și nici puterea pentru a lupta cu rezultat pentru drepturile proprietarilor sau împotriva măsurilor împovărătoare ce se iau uneori și asupra cărora, poate, ar avea și proprietarii de case ceva de spus.

Însă, după cum un guvern democratic nu poate guvernarea fără opoziție, nici sindicatul proprietarilor de case nu poate desfășura o activitate rodnică și mai cu seamă vizibilă, fără a avea rezistența unei ligi sau asociații a chiriașilor. Aceasta pentru că sindicatul proprietarilor de case neavând în față nici o stavilă va căuta să acapareze cât mai multe drepturi pe seama membrilor săi și în dauna chiriașilor. Prin forța lucrurilor, acumularea progresivă va duce la abuzuri, cari deși s'ar părea că sunt spre folosul proprietarilor, sunt în dauna lor. Este deci, și din acest punct de vedere, necesară crearea unei asociații a chiriașilor. Am spus și din acest punct de vedere, pentru că mai sunt și altele. Și în primul rând raportul de stăpân și sclav ce unii dintre proprietari îl stabi-

lesc față de chiriașii lor. Nu mai amintim aci raportul dintre proprietarii minoritari și chiriașii români, căci ar însemna să scriem volume întregi...

Ne oprim pentru azi, aci, subliniind din nou două condițiuni necesare pentru

stabilirea unor raporturi echitabile în viața municipală și românească a Aradului:

1. Românizarea sindicatului proprietarilor de case, și
2. Crearea unei asociații a chiriașilor. (s. m.)

Definiție

Micul Jimmy povestea totdeauna. dormea la cafea, ce visase. Într'o zi tatăl său vru să-l puie la probă și-l întrebă: Dar par'că știi tu ce-l ala un vis?

— Cum să nu? Cinematograf în somn.

O mică diferență

La Paris o doamnă încântătoare pleada singură în procesul pe care l'întetase un domn, care deși îl promisese solemn că o va lua în căsătorie nu se ținuse de vorbă. Dânsul oferea două mii franci despăgubiri.

— Două mii de franci! exclă doamna indignată. Două mii de franci pentru inima mea sfâșiată, pentru sufletul meu chinuit, pentru speranțele mele distruse, pentru viața mea otrăvită! Nu, nu, niciodată. (brusc): Să-mi dea trei mii de franci și nu mai am nici o pretenție.

Precis

- Ce-ți mai face nevasta?
- Mulțumesc, bine.
- Dar copiii?
- Exo' lent.
- Dar soacra?
- De minune.
- Dar tu?
- Eu? Hm! prost.

Să se aperse

Un călător, trecând pe lângă o fermă singuratică din Colorado, văzu un tigrul uriaș sărind pe-o fereastră în casă. Grăbind pasul dădu imediat peste stăpânul fermei, un țaran vâjos.

- Nenorocire!...
- Ce s'a întâmplat.
- Du-te fuga și-ți ia pușca.
- Adineaora a intrat în casa d' tale un tigrul. Ai desigur pe cineva înăuntru?
- Da, e nevastă-mea. Dar... spune-mi te rog, a intrat tigrul singur?
- Așa cum mă vezi și așa cum te văd.
- Nu-l gonea nimeni?
- Nimeni.
- Va să zică a intrat de voia lui?
- Da.
- Atunci n'am ce-i face.
- Să se aperse de nevastă-mea cum o ști.

Constatare

- Henry Becque spunea:
- Amorul trece, menajul rămâne.

Proverbe american

Cel care nu știe și nu știe că nu știe, e un imbecil; ucide-l.

Cel care nu știe și știe că nu știe, e un ignorant; învață-l.

Cel care știe și nu știe să știe, e un visător; deșteaptă-l.

Cel care știe și știe că știe e un înțelept; imită-l.

Da, da...

Zilele trecute, unul dintre profesorii arădani, chemă la școală pe tata unui elev:

— Eu i-am dat băiatului dvs. să-nvețe Albania și azi nu mi-a știut lecția...

— Și cu ce se alegea dacă o știa când Albania nu mai este?

Situația

— Imi poți da adresa ultimului patron la care ai lucrat?

— Somerul: — Regret că nu pot; a murit în războiul mondial.

Lămurire

Două tinere căsătorite stau de vorbă:

— Tu draga mea, care ești licențiată în fizico-chimice, explică-mi te rog amănunțit ceea ce e un microscop?

— Un microscop? (didactic): E un instrument care servește la măriră obiectelor.

— Așa? ... Acum înțeleg de ce bărbatu-meu îmi spune totdeauna că am o mână microscopică.

Caritate

Un jurnal sovietic ne povestește anecdota următoare:

În ziua de Crăciun, în fața unei biserici din Moscova, un cerșetor se adresează unui trecător, care era secretarul unui important soviet:

— Aveți milă de un nenorocit, camarade. În numele lui Christos, dați-mi un ajutor și mie.

— Camarade, răspunde trecătorul, ai de a face cu un liber cugetător. Christos și Crăciunul sunt niște prejudecăți religioase pentru mine.

— Atunci, camarade, reluă cerșetorul, dă-mi ceva în numele prejudecăților religioase!

Chişineu-Criş

Dlui I. Iyész

Invârteşti afaceri multe
Şi mai mari şi mai mărunte,
Datorii pe piaţă n'ai,
— Dar ce meserie ai?

II.

Degeba te fii mereu de fete,
Alergând fără de popas.
Vrei un sfat, dragă băiete?
— Ştergeţi aia... dela nas!...

Săvârşin

— De când cu schimbarea,
de şefi, dela primărie şi dela
gară, birtul Cooperativei pro-
sperează mai bine. Şi se a-
firmă că noul veniţi o să aibă
stabilitate în slujbă. În această
privinţă, conducerea Coopera-
tivei a dat asigurări formale.
Vedeţi ce pătesc adeptii regi-
mului sec?

— Poate, care mai anul tre-
cut făcea versuri în gen po-
pular şi compunea scrisori în-
drumătoare în arta culinară
(după inspiraţie), cu dedicaţii
speciale, a părăsit aceste scum-
pe unelte, revenind la reali-
tate. A văzut, că nu tot ce
sboară, se mănâncă. Şi bine
a făcut, că-i şade mai frumos!

— Pe aici circulă tot felul
de absolvenţi şi vorba aia nu
te poţi învăţti de ei: absol-
venţi ai Universităţii Libere
din câmpul Vineştiului şi ac-
tualii cursişti: surorile siameze,

cu secţiile: pian şi limbi fran-
ceze şi germane, absolvenţi ai
şcolii de dans, de croitorie,
de frizerie şi hornărie, de po-
picărie şi bucătărie, de cură-
ţat unghiile şi picioarele şi
vorba poetului tot felul de
joavini slute şi mai mari şi
mai mărunte.

Tuturor acestora la propu-
nem federalizarea într'un front
comun de luptă şi împrosă-
tarea cunoştinţelor prin în-
scrierea, în bloc, la... grădina
de copii.

Şi cât mai urgent.

Şelţin

De data asta ne rezervăm drep-
tul de a face bilanţul activităţii stu-
dentizate într'un mic dicţionar, pe care
cettitorii noştri îl vor descifra după
conţinut. E o mică abatere dela
norma generală, dar o credem bi-
nevenită:

?-„Chioşcul de desfaceri publi-
citate al Agra-lui.“

?-„Biroul de informaţii intime şi...
gratuite.“

?-„Mal ad'o litră şi-un sifon.“

?-„Pinca, vă-rogl!“

?-„O bucată de mămăligă aurie...
o ladă cu vechituri şi o fabrică de...
poezii.“

?-„Două trese şi-un chiplu.“

?-„Oferte de servicii“ (pentru
căsătorii... temporară.)

?-„Tăpui legodit.“

?-„Pas Paroi!“

?-„Mamutul Şelţinului.“

?-„O păpuşe mică... şi dulce.“

?-„Ua mlei bînd care suga la
doză oi“

?-„Prof soară la toate materile...
cu o singură elevă.“

?-„Volum de flozofie“.

?-„Văduva cu casa'n colţ, şade
seara... vînde ne.. goj“.

?-„Avocat, cu banii altora'mbrăcat“.

?-„Adoratorul lui Bachtus“.

?-„Ulte popa... nu e popa, sau
roşia pierde, neagra dobândeşte“.

?-„Are gară'n coadă şi-aruncă fum
pe nări“.

?-„Scriptura'n mîini... sbîrnăle
la „tahfon“.

Acel cari se supără sunt rugaţi
a şi şterge... conţinutul

Beregsău

— Cu ocazia zilei de 1 Mai, s'a
dat în comuna noastră un festival
artistic cu următorul program:

1). „Mi-am înşelat nevasta“ — cuplet

2). „Ah vinul“ — romanţă senti-
mentală.

3). „Flecăreata“ — monolog.

4). „Banii, banii“ — doină.

5). „Patru şunci şi-o viaţă amară“
tinge.

6). „Faşarnicii“ — dialog.

7). „Tiganca“ — romanţă cântată
pe divan.

8). „Sunt inchipuită“ — comedie
într'un act.

9). „Noi trăim ca fraţii“ — marş
cântat pe stradă.

Succesul imoral foarte mulţumitor.

— Din grădina şcolii primare
din loc, s'a tăiat pe o întindere de
circa 4 m. p. trifoiul care a şi dis-
parut. Cine ştie de urmele lui este

rugat să nu mai spună la nimeni,
că ştim şi noi.

Spun gurile satului, că e bine de
când s'a introdus metoda cu propu-
nerea religiei în şcoala din Bereg/
său... Şi vezi, noi nici nu ne-am
gândit să cerem acest lucru. Noroc
că sf. lor au cerut că altfel poate
am fi rămas păgâni. (S.S. Voastre să
nu creadă, că numai v'am periat).

— D. coresp. e rugat să ne tri-
mită şi o listă de cunoscuţi şi prie-
teni pentru a le trimite revista.

Hălmagiu

— Un meserias de pe valea
Şortocului a început să rădă
de colegii lui de meserie ce-au
fost amendaţi de un controlor
din Arad. Răde el răde, acum,
dar nu se ştie cum va răde
când va fi şi el „călcai“ de
domnu controlor! Se aude?

Jucaţi cu încredere la
Loteria de Stat
COLECTURA OFICIALA

Sediul Central:
Cluj, Str. Reg. Maria 40
I. Olariu, Arad, Str. Brătianu No. 3

**Bărbatul elegant şi cu gust
îşi procură lingerie, pălăre
şi cravate, dela**
M A N E A
Calităţi excepţionale şi preţuri reduse
ARAD, peste drum de prefectură. MEMBRU la
„Consum“ şi „Inlesnrea“. Telefon: 12-28.

NEGUSTORII

(urmare)

Sâmbătă 1 Martie 1932 pe
peronul gării Obor se plimbă
în sus şi jos un tânăr pe care
greu ai fi putut să ştii din ce
clasă face parte, văzând con-
trastul dintre îmbrăcăminte şi
fizionomie. Acest tânăr era Ni-
coară care aştepta cu nerăb-
dare venirea lui Monţea.

— În sfârşit bine c'at venit!
până unde mergem?

Până la Săruleşti, fiindcă
este numai 50 km. depărtare
şi sunt trei sate unul lângă
altul.

Instalaţi în tren, vagon de
cl. III-a, fiecare dă drumul li-
ber gândurilor.

— Bine mergem la Săru-
leşti, te-ai interesat însă ce sat
este asta, câţi locuitori are,
dacă se ocupă cu creşterea
paserilor, dacă nu duc în fle-
care zi produsele lor la Bu-
cureşti fiind numai la 50 km.
depărtare.

De unde era să mă intere-
sez. Dar dacă e sat, trebuie
să fie şi găini, iar dacă sunt
găini trebuie să şi ouă, iar
făranii sunt mult mai înpolaiţi
decât să se ocupe ei cu vân-
zarea produselor lor.

Trenul înaintează alene prin
câmpia aproape pustie presă-
rată doar ici şi colo. cu câte
un cătun, cari din depărtare
avea mai mult aspectul unor
muşuroaie.

— Săruleşti 5 minute!!

Marii noştri negustori pun
mâne pe cufere, se dau jos
se uită împrejur, Săruleşti ca'n
palmă.

— Ei, încotro o apucăm?

— În sat!

În care sat, unde vezi tu
sat?

— Ascultă bade, Săruleşti
sunt departe de aici?

— Apoi de boerule, să tot
fie vreo 4 km.

— Pentru cât ne duci cu
trăsura până acolo?

Pentru 100 Lei, vă duc şi
vă şi aduc?

— Cincizeci de Lei vrei?

Nu, e prea puţin, dar pen-
tru ce mergeţi Dvs. în sat?

— Ca să strângem ouă?

Țăranul parcă nici nu înţe-
legea despre ce este vorba,
însă nu zise nimic deocamda-
tă, pentru a nu strica voia bo-
erilor şi mai ales pentru a nu
pierde câştigul.

— Atunci să vă duc şi prin
T... şi N... că sunt aproape şi
apoi din 3 sate poate mai fa-
ceţi ceva şi vă duc tot cu o
sută de Lei.

— Bun hai prinde.

Însfârşit cei doi tineri titraţi
instalaţi pe nişte snopi de tu-
lai într'o trăsură de ţară fi-
nându se când de cap când
de stomac — nefiind învăţaţi
cu astfel de zdruncinări —
îşi încep cariera negustorească.

— Apar vre'o douăzeci de
case, neîngrădite, neîngrijite,
parcă erau semănate din în-
tâmplare de o mână neîndă-
manatică.

— Trage în sat!

Un singur câine le face pri-
mirea cu lătratul său anemic
în satul pustiu nu numai de
pasări dar şi de oameni.

În sfârşit la o casă mai cu-
răţică se arată pe prispă o
gospodină.

— Ascultă leliţă, ouă ai?

— Am?

— Câte şi cu cât le dai?

— Am vreo 5, dar nu le
dau din 3 lei bucata.

— Mână!

— Apoi boerilor dacă vreţi
ouă, să mergem la Iţic Natal-
son din T...., el are, căci la
el merg oamenii la o ţulcă, la
o secărică şi apoi îl plătesc

cum pot, cu ouă cu pui cu
grâu şi alte lucruri.

— Să mergem!

— Într'adevăr satul T.... era
ceva mai bine înjghebat, avea
şi biserică, iar alături acelaş
focar al satelor noastre, căr-
ciuma lui Iţic.

— Mă Aurel dă-te jos şi
vezi ce are?

— Bună ziua!

— Să trăiţi, boerule, cu ce
bun vă putem servi?

Nicoară strâmbă nasul la
vederea jidanului solos şi halu-
lui în care i-se prezenta toată aci-
dugheana.

— Ouă ai?

— Cum nu boerule, se poate?

— Câte ai?

— Să tot am vre'o şaizeci?

— Însă sunt foarte proas-
pete, dar cum doriţi să vi le
fierb sau ochiuri?

— Nu! vreau să le cumpăr
pe toate!

— Apoi dacă le luaţi pe
toate vi le dau cu trei lei oul.

Nicoară a eşit fără să zică
măcar bună ziua şi fără să
spună o vorbă lui Monţea care
aştepte cu nerăbdare rezultatul.

— Mână la gară, că la 6
şi douăzeci ne pleacă trenul.

(va urma).

O singură Clasa ne desparte de Marea tragere finală Nu uitați! -- Renoși lozurile

pentru Tragerea Clasei a III-a din 15 Mai 1939
LOTERIA DE STAT

Episod Modernă

„Moasa mea cu ochii verzi“
„Ieri ieri ne-am iubit“
„Azi: „Sfârșit e totul între noi“
„Iubirea mea a fost un vis“ și tu
„Iubirea-i mincinoasă“ . . .
„Fost „Un cântec vechiu și veșnic nou“
„Te-a început la „Primul bal“
„Care-au cântat „Două viori“ . . .
„Vals ne-am întâlnit“
„Urmă am dansat „Cel mai frumos tangou din lume“
„Care par'cam fost „Două berze ntr'un picior“
„Pă ce-am dansat „Tangoul despărțirii“
„Care și-am șoptit un sincer „Te iubesc“
„Și nu știam că-i „Cel din urmă tangou“
„Te-am întrebat: Ce faci astă seară tu?“ căci
„Aștept di seară'n Cișmigiu“
„Să știi că „E ultima seară“
„Înd „Pentru tine am plâns“
„Însă m'ai rugat „Ștergeți ochisorii c'o batistă“
„Vino la mine“ . . . Și am plecat „Noi doi sub o umbrelă“
„Că ploua . . . Și am ajuns când „S'a stins pe drum un felinar“
„Este drum de casa Dumitale“ și-am spus:
„Uncei pălăria la o parte“ . . . Și-am intrat
„A căsuța albă“ adică „In cuibușorul nostru drag“
„Nu ne-am găsit numai . . . „Două inimioare și patru pereți“
„Și ai spus: Stinge lampa!“ și . . . „Dacă mă sâruiți își dau ceva“
„Poi „Fă nani pușorul meu“
„Când mi-ai spus: „Nu te am decât pe tine“
„Și simțit: „Ce bine i lângă tine“ . . .
„Pă cele întâmplare m'așteptam să spui:
„Te-ar spune mămică“ dar tu ai spus:
„Dacă nu te superi dă-mi un pol“
„Dăceea și-am spus scârbit: Sfârșit e totul între noi
„Și „Pentru bani și-ai vândut tinerețea și cinstea“
„Te ai răstit: „Și dacă tu nu mi dai banii te bat de te omor“ . . .
„Urmă mea am auzit cum ai strigat: „Mână birjar“
„Eu credeam că „A trecut o caravană“
„Mi te-a dus: „Intr'un boschet de trandafiri“
„Unde să mi scrii: „Dacă nu te cunoșteam“
„Eu o să-ți răspund: „M'am îndrăgostit de o stea“ . . . de noapte . . .
ANONIMUS.

Acă nu-i și nu-i și nu-i
O fată bătrână se plângea
mărâla prietenei sale:
— Ghinion ce-am avut azi,
mai rar! Am vrut mai întâi
să dau la „Oferte de căsătore-
te“ un anunț, — gazeta a fost
suspendată de cenzură; am
vrut apoi să mă adresez unui
Birou de căsătorii“, — patro-
ul fugise cu taxele; însăfârșit,
am disperare, m'am aruncat în
Ambovița și m'a salvat... un
omn căsătorit.

La judecătoria
In fața une judecătorii de ocol
dintr'un cartier foarte populat
al Capitalei, se judeca proce-
sul unei doamne voluminoase
și diabetice, cu niște săni cât
dovlecii de marl și picioarele
groase ca țevile de tîn din fa-
ța muzeului militar.
Judele o întrebă:
— Ați fost căsătorită, doamnă
— De două ori, dom'le jude.
— De două ori? Și ce vâr-
stă aveți dvs.?
„Gurița“ doamnei schițează
un surâs mîeros:
— Am douăzeci și cinci de ani!
— De două ori?...
Liad

Bravo! merge a toată țara!

Romanța chiriașului

Din nou înfrățit cu sezonul
Mutării, pornesc azi hoinar.
M'așteaptă în drum camionul
Și'n prag domnul proprietar.

Ne dăm bună ziua cam tragic,
— Fiindcă s o lună dator —
Și plec anonim și nostalgic,
C'un pat, un dulap și un covor.

Mi arunc înc'odată, din poartă
Privirea, spre ușa căscată,
Spre curtea bătută de soartă,
C'un strat pirpiriu de salată,

Spre proprietarul, pe care
Il văd cum își drege cerdacul,
Și simt că l iubesc, la plecare,
C'a fost cum se cade, săracul...

Dar ce s vinovat, dacă dorul
Plecării, mă'ndeamnă — tiranu —
Să schimb la o lună „decorul“
Așa cum a scris Topârceanu,

Să nu'nădesc dragoste mare,
Ba încă să fiu cărcotaș,
Cu proprietarul, la care
Am fost cât de cât chiriaș...

Mă'ncearc'o plăcere nebună
Că pot părăsi azi Raionul...
Am cinci sute pentru arvună,
Și-o sută de lei camionul,

Iar cum doresc mult să am, pentru
Un timp oarecare repaus,
Pornesc luna asta spre centru,
Să'nțerc să mă mut la bloc haus.

C'asa suntem noi, chiriașii,
Supuși unui veșnic calvar,
Să nu fim mult timp simbriașii
Aceluiaș proprietar!...
(Veselia)

Gila Iuân Nojiță și cire...

Iacă mă fraților
când iară o vint ziua
când trebe să vă scriu
da zo nu șclu
șeol mal scrie că
dară nu am fost
nicăiri zille aieșce
că mo cam durut
bătrânețea gila unu gin pișoarile
ginaince carie so nimerit să fic tu-
mna așela cu carte răgic ciopu gin
cap când trebe său dau bunețe la
căce on donn o rumân mal marle
gicâl minie. Așe că vigeți voi că stau
cam rău da ge așela mă tât scriem
lo fărđ ca să vă scriu oarește. Ciar
dacă no fi așela numa o fărđ, da
să fie că așel stă binle lu Băravu
nost ca să fiu și lo în tel că aifel
il ca postu Pașcilor fărđ luna lu
Martie. Apu iacă așe dară.
Numa ge on lucru mă cam doa-
rie pă minle inima că nu mal is it-
năr ca voiu ca să mă fi dus și pă
minle căfand. Da ge așela ca să
nu rămân gelori la țară mam ghin-
git să mă înșor ca să fac și io vo
patrolă ge prunși ca să nu zică ni-
me că am slujit numa la ungiur
inge am agluns strajameșcer. Că
mam hoitărđ la triaba asta tumna
amu că dară mnilo scris și Nojițoala
așela șie ișie că vinie la Arad și mă
pomneșce cu druga în cap dacă mă
mal apuc să pișig la slujnișie și la
socășfile gi pașta. Dapu lo șie boa-
lă să fac dacă le șege așe gearce
gi nu ojiung so pișig o fărđ pă le.
Pișig și lo șie poșt nu șe vreu. Ișie
le căși gășeșce von șândar mândru
șt le. Apu dacă nu șo găsit pând
amu nuși mal gășeșce le că mă fip
lo acuş acuş pând aclo ol vige lo.
Poace nie ludm că vigeți amut vorbă
patrolă dacă nu gi ploton. Mal o
fărđ gi răbdare numa capu să fac
lele tăce gi ghingeșci că tât ase or
fost gicând lume și pământu. Ișie
mal Nojițoale căm trâmice clop nou.
Apu zo că tarle binle ar foșie nu
că nu maș puce lo cumpăra da ca să
fie gila le. Noa apu io fi spun așt
mulțam și ge clop și ge aboliment.
Noa amu să ne mal trâmiceși și
voiu o fărđ gi aboliment capu săp-
tămâna șelalaltă ol scrie mal lung
și mal subțire să nu să strîșie pre
tarle hărđio și să nu vă fie cu gre-
utate la șicit numa la foalle.
Al vostu
JUÂN NOJIȚĂ.

Mica publicitate

A. B. C. școală particulară, P. A.
Iancu Nr. 2. Învățați limbile: en-
gleză, franceză, germană, română,
etc. precum și: contabilitate, dac-
tilografie, stenografie. Se pregătesc
elevi în particular.

MAȘINI DE SCRIS de vânzare și
de împrumut, la M. SZEGFÜ Arad,
str. Brătianu 7. Tel. 11-44. Atelier
special de reparațiuni pentru: ma-
șini de scris, mașini de calculat,
tocuri rezervoare. Depozit de hăr-
tie — șapirograf — indigo și toate
accesoriile pentru mașinile de scris.

Ceasuri și bijuterii din aur veri-
tabil cu prețurile cele mai eștine la
firma IOSIF REINER Arad. str. Co-
lonel Pirici 3., în dosul Teatrului
Comunal.

Ține minte trei cuvinte
„Bravo“ merge înaint e

**Cel mai bun izvor de cumpă-
rare la firma**

IOSIF MUZZAY

Costum pentru străjeri:
Costum complet Lei 960
Pantaloni 380
Mantale de cauciuc 650
Loden verde 960
Windjacke 750
Balon Seide 2200
Costum elegant de modă 1400
Pardesiu 1600
Carnetul „Mercur“ valabil.

... Se spune — a declarat d. Armand Călinescu, președintele Consiliului de miniștri, în discursul rostit la congresul breslelor, că în presa dintr'o țară vecină, se vântură astăzi unele revendicări înspre România. Se spune chiar că aceste revendicări se înfățișează ca sprijinite și de alte puteri străine.

Asemenea agitațiuni nu sunt de natură să înlesnească raporturile de bună vecinătate și de amicitie, pe care le dorim noi. Asemenea metode nu sunt de natură să lămurească situațiunile. De aceea, (în să declar hotărât de aci, că nici un moment, nici un reprezentant autorizat al vreunei puteri străine nu ne-a făcut vre-o su-

D. ARMAND CĂLINESCU
președintele consiliului de miniștri

gestie despre sacrificii ale noastre, în legătură cu teritoriul țării. Nicăieri n'am văzut și n'am simțit o încurajare a asemenea agitațiuni. Dimpotrivă, pot afirma, că pretutindeni politica guvernului român, — politică de demnitate și de apărare a integrității țării, — a găsit o deplină înțelegere (aplauze prelungite, strigăte de bravo).

Mai mult chiar. Au fost frunțași străini cari ne-au spus că dacă o asemenea atitudine n'am fi observat-o noi, ne-ar fi sugerat-o dânsii.

Prin urmare, (în să declar, ca să nu fie nici un echivoc, că România dorește să întreprindă relațiuni de bună vecinătate și de amicitie cu țările dimprejur; ea este gata să lucreze pentru a întări încă aceste relațiuni în domeniul cultural și în domeniul economic. Când însă se va schișa, de undeva, e încercare de atingere a teritoriului nostru, ea se va isbi de cea mai hotărâtă și cea mai neclintită rezistență. (Aplauze prelungite și îndelung repetate. Strigăte: Trăiască Armata Română).

Această politică nu e numai politica Guvernului sau politica unui grup de oameni: aceasta este politica țării, este politica națională. (Aplauze prelungite).

(Urmare din pag. I-a)

cina lor: ele se fac evidente, în mizeria lor morală și în ființa lor adevărată.

Adevăruri cari trădesc astfel cufundate în uitare și sub spuză indiferenței, își fac drum poruncitor către conștiință și cer cuvânt. Un element de judecată, activ și dinamic, caudă o introducere de calitate în haosul de libertinaj și îngăduințe morale, câte au fost până aci semnul veacului românesc.

Că — în ce sens a trăit nașla românească, de când și-a dat un instrument politic propriu, am văzut. Ci viitorul, care poate închide în el și răspântii de încercări, și un examen de puteri, freamătă în jurul nostru cu o istorie, care a fost și va rămâne o alternanță de bine și de rău, de destindere și încordări.

Este bine să știm asta pentru orice ceas, care poate veni cu misiunea lui, cu alegerea lui, cu chemarea lui. Către energiiile românești, către sufletul obștei.

Nu este sigur că viața poate continua mereu fără răspundere și fără cântar. Dimpotrivă. O redresare a moralei, o strângere în chingi, o încadrare pe linia marilor răspunderi trebuie începută, repede, ca o lucrare de veghe, impusă deacum conștiinței românești.

Și, pe măsura în care se poate vorbi de generații, destigur, aci, cuvântul nou al celor cari se ridică acum, oameni ai țării care l-a format și îi așteaptă, — generațiile și sacrificii românești, de mâine, de nădejdi absolvă povara rătăcirilor câte au fost.

Tiberiu Vuia

Și-a amintit

Domniile se recomandă.

— Imi dați voe Ulueanu.

— Încântat, Pavel.

— Pavel? Pavel?... Numele acesta îmi pare cunoscut. A, — da-da-da! Spuneți-mi rogu-vă ați primit răspuns la scrisoarea dvs. către Corinthieni?

Vânătorul

— Ei, ai împușcat ceva?

— Da.

— Nu văd. Unde e?

— La spital..

Bilet de închiriat

„În fundul curții, de închiriat o odale numai pentru doamnă de patru metri lungime și 2 metri lățime“.

Acelaș drum

— Încotro, domnișoară?

— Spre casă, domnule.

— Atunci putem merge împreună, căci și eu tot spre casă mă duc.

Gura prietenelor

O doamnă, vorbind în societate despre o bună prietenă, spunea:

— E foarte bine crescută și foarte serioasă; nu-și însușește niciodată soțul fără ca s'oculte pe mamă-sa...

Aviz pentru călătorii Autobuselor comunale

Fiindcă pe data de 1 Mai 1939 introdus sensul unic în circulația coloarelor pe pietele și străzile principale se aduce la cunoștința publicului că traseele și haltele liniilor de autobuse No. 1, 2 și 3, au suferit modificări. Circulația făcându-se numai pe dreapta, pe linia No. 1, autobusele vin dinspre gară urmează itinerariul: Bulev. Col. Paulian, Bulev. Regele dinand lângă Pădurișă, colț A. Mășanu, colț Crișan, colț Cloșca, colț Horia, Crucea Albă, Piața Avram Iancu, colț Meșlanu, iar de aici prin Calea natului (obișnuit) spre Podul Arad Nou. La înapoiere, dela pod spre gară va opri în Piața Avram Iancu la colț str. Duca, colț cu str. Moise Coară, colț cu str. Dr. Robu, în Primăriei, Biserica Lutherană, colț Grigorescu, str. 1. Decembrie, Gara Grorie, colț Viaduct, colț Virginia Răducanu. — Linia No. 2 (spre Arad) va pleca tot din Piața Avram Iancu însă de lângă Palatul Teatrului, iar linia No. 3 (spre Grădiște) pleacă de acelaș loc, urmând, până la Viaduct, traseul liniei principale. — Restul traseelor rămân neschimbate, ca și până acum.

Dobânda

Bătrânul Ionescu înainte de a muri, își adună copiii ca să le spună ultimile cuvinte:

Băeți, eu mor. V'am ajuns în viață, cât am putut și, întru mi-e Cel de Sus, că n-am putut mai mult. Am și eu untru vol, acum. o mare rugămintă: înainte de a mă îngropa să-mi puneți sub cap ceva ni; cât vă lasă inima. Am voie de ei căci, cine știe dacă fi pe lumea cealaltă! Poate e necesar să „ung“ pe cineva să-mi fie odihna mai ușoară.

Abia termină discursul și închise ochii pentru totdeauna. După ce fu așezat în sicriul cel mai mare intră în camera mortuară și puse sub capul său cinci mil de lei:

— Zău, tată, nu pot să dau atât de mult.

După ce ieși acesta, lăsa cel mijlociu și puse trei sute de lei.

— Să crăp dacă pot să dau mai mult.

În urmă de tot, intră în camera cel mai mic și cel mai sărac dintre toți.

Cum se văzu înăuntru sicriul băgă mâna sub capul mortuarului luă cele opt mil de lei și și-l plin de... emoție:

— Eu, tată, n'am nici untru iau opt mil de lei dela tine și ți dau o poliță — în alb — douăzeci de mil. Uite, ți-o dau sub cap și tu... să mă exorci când vei dori. Dobândă așa re n'am dat niciodată.

Bate șoaua...

— Calul ce mi l-ai vândut săplămâna trecută, ține capul tot în pământ.

— Asta provine din mândria lui înăscută. De îndată ce mi-l vei fi plătit, ai să vezi ce sus își va purta capul.

Sărman cuvânt!

— Cuvântul pace e scris azi pretutindeni...

— Da. Chiar și pe glaspapirul cu care se dă lustrul armelor!

Pentru consumatorii de gheață

Fabrica de gheață a Intreprinderii Comunale a Municipiului Arad aduce la generală că prețul gheții artificiale ce produce fabrica, s'a stabilit după cum urmează:

Abonament lunar pentru un bloc	lei 340.—
Abonament lunar pentru jumătate bloc	lei 180.—
Prețul unui bloc vândut oricui și în timpul distribuției gheții	lei 14.—
Prețul unui jumătate bloc vândut oricui și în timpul distribuției gheții	lei 7.—
Prețul unui sau mai multor blocuri, la fabrică	lei 11.—
Prețul unui jumătate bloc, la fabrică	lei 7.—
Abonament lunar pentru funcționarii publici:	
Pentru un bloc	lei 300.—
Pentru jumătate bloc	lei 160.—

I-a fost ușor!...

O pereche de soți și-au petrecut vacanța despărțiți: el la mare, ea la munte.

Înainte de plecare, însă, își jură unul altuia credință până la sfârșit. Au voie să flirteze, să se distreze, să facă orice... afară de greșala capitală.

Eri s'au întors.

Începe el:
Într'o dimineață, după o noapte de chef, mă hotărâsc să mă culc pe plajă.

Picam de somn, nu altceva. Tocmai când să închid ochii, se așează una lângă mine. Trag cu coada ochiului și văd că... e bine din toate punctele de vedere. O ating cu mâna... nu zice nimic.

Întru în vorbă și când să mă apropii mai mult de ea, mi-aduc aminte de jurământ... o las în pace, și mă culc, mi-era somn.

— Ție ți-a fost ușor, fiindcă ți-era somn, îl întrerupse scumpa-i consoartă.

Ca stelele...

— Voi femeile sunteți niște stele în calea noastră, a bărbaților!

— Cred și eu că v'ar conveni. Adică să apărem seara iar ziua să dispărem!!!